

РЕШЕНИЕ

№ 1767

гр. София, 14.04.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав, в публично заседание на 14.03.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мария Попова

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **9104** по описа за **2009** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК вр. с чл.40 от Закона за достъп до обществена информация(ЗДОИ) . Образувано е по жалба на Любен Димитров Обретенов от гр.София чрез адв. Кашъмов срещу писмо с изх.№ 31-00-51 от 03.12.2009г., подписано от Главния секретар на Президента на Република България, в който е обективизиран отказ да се предостави достъп до следната информация: 1. имената на членовете на комисията по помилванията; 2. имената на помилваните лица.

В жалбата са изложени оплаквания за незаконосъобразност на отказа поради допуснати съществени процесуални нарушения , както и нарушение на материалния закон. Твърди се, че неправилно административният орган е прел. че по отношение на исканата информация намира приложение Закона за защита на личните данни, тъй като данните, характеризиращи публичните позиции, заемани от конкретни лица и публичната им дейност не са защитени лични данни. Дейността на Комисията по помилванията е публична и в обществен интерес , което предполага „ безусловна публичност на имената на членовете на комисията с цел прозрачност”.

Информацията, касаеща имената на помилваните лица също не е защитена по смисъла на закона, тъй като присъдата е публична. С предоставяне на информация, че някой е помилван не се разгласява неправомерна информация, след като фактът на неговото осъждане, в т.ч. и за какво престъпление вече е известен.

Сочи се още, че указът, с който се извършва помилването е официален акт по смисъла на чл.10 от ЗДОИ и представлява по дефиниция „ обществена информация”, поради което няма основание да остане в тайна от гражданите. Последните имат право да си съставят мнение за дейността на Президента, съответно да направят информиран избор дали да гласуват отново за същата президентска двойка.

Иска се от съда да отмени обжалвания отказ и да задължи административния орган да предостави исканата информация.

В с.з., жалбоподателят се представлява от адв.Кашъмов, който поддържа жалбата по изложените в нея съображения. Представя подробни писмени бележки , съдържащи доводи за противоречие на обжалвания отказ с Конституцията на Република България и с вътрешното законодателство- ЗДОИ и ЗЗЛД, с ЕКПЧ и с установена съдебна практика и практиката на КЗЛД.

Ответникът- Главният секретар на Президента на Р.България се представлява от

религиозни или философски убеждения, членство в политически партии, организации, сдружения с религиозни, философски, политически или синдикални цели, както и лични данни, отнасящи се до здравето или сексуалния живот, може да се осъществява само с изрично писмено съгласие на съответното физическо лице.

Членовете на Комисията по помилване не осъществяват дейност, която по някакъв начин засяга тяхната личност, а осъществяват дейност, която е публична и се осъществява в обществен интерес предвид същността и целите на института на помилването като форма на провеждане на държавна политика. Същевременно, не се касае за акт, с който непосредствено се осъществява външната политика, отбраната и сигурността на страната, които актове са изключени от съдебния контрол, по аргумент от разпоредбата на чл.128, ал.3 от АПК.

Следователно, информацията дали едно лице е член на Комисията по помилване по някакъв начин не представлява информация, разкриваща лични данни за него, съответно защитена от закона. Ето защо, в случая не е необходимо изразено писмено съгласие от тези лица, а за административния орган съществува задължение да предостави търсената информация на заявителя.

На следващо място, работата на тази комисия несъмнено подлежи на обществен контрол. Това е така, тъй като е предвидено в заседанията ѝ да участват представители на неправителствени правозащитни организации, независимо, че участват без право на глас.

Действително, функциите на тази комисия са съществени, тъй като Президентът не е обвързан с основания за помилване, но следва да отбележи, че Комисията изготвя мотивирано предложение по всяка конкретна молба за помилване. С други думи, макар и със съществени функции, тези предложения рядко са в основата на конкретното решение за помилване, като акт на висша държавна милост от страна на Президента.

Дейността на Президента като държавен глава, олицетворяващ единството на нацията и администрацията към него по начало е публична и обществено достъпна

Исканата информация е от естество, очевидно имащо за цел повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3 от закона, между които е и Президентът, съответно Вицепрезидентът на Р.България.

Основателно е възражението на жалбоподателя, касаещо аргумента, изложен в обжалваното писмо, че узнаването на имената на членовете на комисията ще доведе до оказване на натиск върху тях, не е законово основание за отказ за предоставяне на обществена информация. Хипотетично, опасност от влияние има и спрямо президента, министрите, председателите на държавни агенции и пр., но това не означава, че техните имена следва да се пазят в тайна. Напротив, осъществяващите публична дейност следва да са публично известни по правило.

Що се отнася до отказа да се предостави информация, свързана с имената на помилваните лица, на първо място, следва да се уточни, че в тази си част исканата информация представлява официална такава по смисъла на чл.10 вр. с чл.9 от ЗДОИ, тъй като се съдържа в акт на държавен орган.

Помилването става с издаване на индивидуален указ на Президента, с който осъденият се освобождава от изтърпяване на наказанието, без да се отменя присъдата. При липса на изрично изискване за обнародване на указите за помилване, то достъпът до информация се осъществява по предвидения в ЗДОИ ред за предоставяне на обществена информация, като по правило е свободен, освен когато са налице основанията за отказ, предвидени в чл.37, ал.1 от ЗДОИ.

Съгласно чл.2, ал.4 от ЗДОИ, този закон не се прилага за достъп до лични данни.

Относно това, кога информацията, която се иска съдържа лични данни и е

правото на неприкосновеност на личния живот на помилваните лица, органът е следвало да предостави исканата информация без индивидуализирани данни за тези лица, като предостави информация колко българи и колко чужденци са били помилвани от вицепрезидента Ангел Марин през 2008г. и през 2009г., за какви престъпления са били осъдени лицата, получили помилване, каква форма на помилване - пълно или частично и пр. съгласно поисканата в заявлението с изх.№ 84/23.11.2009г. информация.

Предоставянето на частичен достъп е изрично предвидено в разпоредбата на чл. 37, ал.2 от ЗДОИ, съгласно която, когато са налице основания за отказ за предоставяне на обществена информация, то се предоставя само онази част, достъпът до която не е ограничен.

В заключение, съдът намира, че оспореният акт е издаден от компетентен орган и в установената писмена форма, но в несъответствие с материалноправни разпоредби и целта на закона.

На основание чл. 41, ал.1 ЗДОИ, отказът следва да бъде отменен, а Главният секретар на Президента да бъде задължен да представи исканата ОИ съобразно мотивите на решението.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал.2 АПК и чл. 41, ал.1 ЗДОИ, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ отказ да се предостави обществена информация, обективиран в писмо с изх.№ 31-00-51 от 03.12.2009г., подписано от Главния секретар на Президента на Република България.

ЗАДЪЛЖАВА Главния секретар на Президента на Република България, овластен с Указ № 360, издаден от Президента на Република България на 10.10.2002г., да предостави обществената информация, поискана от Любен Димитров Обретенов със заявлението вх. № 31-00-51/23.11.2009г., съобразно указанията, дадени в мотивите на решението.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ :

